

Instrukcja № 1.

Pozostawanie Komendanta J. Piłsudskiego w więzieniu niemieckim budzi w społeczeństwie polskim chroniczne podrażnienie i niepokój. Więzienie Niezlomnego Wodza stało się symbolem, który, jak zmora, zasiadł nad życiem narodu i wszelką jego pogodę zatruwa.

Ten stan psychiczny narodu oddawna wywoływał potrzebę znalezienia swego zewnętrznego wyrazu. Aby indywidualny niepokój bezsilył ustąpił miejsca poczuciu siły zbiorowego przejawu. Aby brutalny, ufny swej pięści ciemieżca usłyszał pomruk narodowego gniewu.

Taką jest wola powszechna. W jej wykonaniu powstał w Warszawie „Komitet 19 Marca“. Wypadki dni ostatnich, cyniczne próby nowego bezwstydnego gwałtu nad Polską czynią jego zamierzenia tymbardziej aktualnemi.

„Komitet 19 Marca“ bierze na siebie zorganizowanie zbiorowego wystąpienia, wyznaczając dlań datę na dzień 19-go marca, dzień imienin Komendanta. Analogiczne komitety powstać winny w każdym zakątku Polski. Do inicjatywy w tym kierunku „Komitet 19 Marca“ wzywa stronnictwa, wszelkie instytucje i oddzielne jednostki.

„Komitet 19 Marca“ projektuje rzeczy następujące:

1) Wydanie broszury, obrazującej działalność wojskową i polityczną Komendanta Piłsudskiego.

2) Wydanie w ograniczonej liczbie egzemplarzy ozdobnego dokumentu pamiątkowego 19-go Marca. Ze względu na ograniczoną ilość egzemplarzy zaleca się zwracać już obecnie z zamówieniami do „Komitetu 19 Marca“.

3) Wydanie pamiątkowej książki zbiorowej,

Wykonanie tych trzech projektów z natury rzeczy pozostanie w rękach centrali warszawskiej.

4) Wydanie taniego, a więc dostępnego dla wszystkich specjalnego znaczka, który w dniu 19 marca należy manifestacyjnie przypinać do ubrania. Wydaniem znaczka zajmie się

warszawski „Komitet 19 Marca”. Niech wszyscy w Warszawie i na prowincji zabiegają o dostarczenie znaczka szerokiemu ogółowi.

5) Stworzenie funduszu im. Piłsudskiego na cele walki o niezawisłość Polski, do decyzji i rozporządzenia Komendanta J. Piłsudskiego, a pod Jego nieobecność — na ręce wybitnego rzecznika idei Komendanta — posła do parlamentu w Wiedniu, Jędrzeja Moraczewskiego.

6) Manifestacyjne obchody w zakładach naukowych, stowarzyszeniach, teatrach, organizowanie odczytów etc.

Te dwa ostatnie punkty wymagają dużej inicjatywy samodzielnej, lokalnej i indywidualnej, do której apelujemy. Ewentualnie instrukcje centralizujące odnośnie do tych punktów następują.

Bardziej szczegółowej instrukcji wymaga projekt 7-y:

7) Powszechne z całej Polski składanie Komendantowi Piłsudskiemu powinszowań imieninowych.

Należy rozpowszechnić myśl, aby w określonym dniu każdy Polak i Polka, starzec i dziecko, mieszkaniec miasta i wsi, aby każdy wysłał do Komendanta pocztówkę z powinszowaniem imienin. Ma to na celu:

- a) protest przeciwko gwałtowi okupantów,
- b) wyrażenie hołdu Bohaterowi Narodowemu,
- c) przegląd szeregów, skupionych przy idei, której symbolem stał się Piłsudski,
- d) pokazanie władzom okupacyjnym, że gwałtem ducha Piłsudskiego ze społeczeństwa wyrwać nie potrafią,
- e) własne wzmocnienie ducha przez wytworzenie zbiorowego kontaktu duchowego z Wodzem.

Odnosnie do tego projektu należy wziąć pod uwagę następujące instrukcje:

a) Projekt napewno znajdzie szeroki i gorący oddźwięk. Chodzi tylko o to, aby myśl projektu dotarła do szerokiego ogółu. To też wkładamy moralny obowiązek na wszystkich, aby informowali szeroko swych znajomych o tym projekcie i możliwie dopilnowali jego wykonania. (Na kwestję dopilnowania kładziemy specjalny nacisk).

b) Pocztówki z okupacji niemieckiej i z zaboru pruskiego

należy adresować: Kommandantur Magdeburg. Herrn Brigadier Józef von Piłsudski, Festung Magdeburg.

Z okupacji austriackiej i z Galicji pocztówki należy adresować nie bezpośrednio do Komendanta. A mianowicie: Herrn Reichsratsabgeordneten J. Moraczewski (dla Józefa Piłsudskiego) Reichsrat Wien.

W okupacji niemieckiej i w zaborze pruskim należy napisać dwie identycznej treści pocztówki: oryginał i kopia.

d) Oryginał należy wrzucić do zwykłej skrzynki pocztowej.

e) Kopia powinna być istotną dokładną kopją treści i adresu. Winna być w drodze organizacyjnej dostarczoną „Komitetowi 19 Marca” w Warszawie. Adresu ze względów zrozumiałych dostarczyć nie możemy. Każdy jednak winien szukać drogi: poprzez stronnictwa, „Komitety 19 marca” lokalne, instytucje społeczne, na koniec przez te same osoby, które projekt dostarczyły.

Podkreślamy wadę kopji. Można bowiem mieć wątpliwości, czy wszystkie pocztówki poczta niemiecka dostarczy Komendantowi. Należy wysłać oryginał wprost do Komendanta, aby 1) bezpośrednio je otrzymał (co może nastąpić lub nie nastąpi), 2) aby uczynić manifestację wobec władz okupacyjnych. - Należy dostarczyć „Komitetowi 19 Marca” w Warszawie kopję: 1) aby je można obliczyć, 2) aby z czasem można je było wręczyć Komendantowi, 3) aby mogły pozostać jako dokument historii.

Więc usilnie apelujemy: I ORYGINAŁ I KOPJA MUSZĄ BYĆ PRZEZ KAŻDEGO WYSŁANE w myśl powyższej instrukcji. Apelujemy specjalnie do tych pośredników, w których ręku znajdzie się pewna ilość kopji, aby bez zwłoki starali się je do Warszawy dostarczyć.

f) Rodzaj pocztówki, jak dla oryginału, tak i dla kopji może być dowolny. Zwracamy uwagę, że na pocztach można nabywać pocztówki bez marki po lenigu sztuka.

g) Ani na oryginale, ani tymbardziej na kopji marek przyklejać nie trzeba (do jeńców i uwięzionych korespondencja jest bezpłatna).

h) Punkty c), e), f), g), tyczą się tylko okupacji niemieckiej i zaboru pruskiego. W Galicji i okupacji austriackiej wystarczy wrzucanie do skrzynki pocztowej karty opatrzonej mar-

ką pocztową i zaadresowanej według instrukcji umieszczonej w punkcie b.).

i) Na pocztówce winno być umieszczone imię, nazwisko i adres wysyłającego.

j) Należy unikać zbiorowych podpisów na jednej pocztówce. Najbardziej jest pożądanem, aby każda osoba wysłała pocztówkę oddzielną.

k) Tekst pocztówki należy pisać po polsku. Tekst ten może być dowolny. Niech nikogo nie powstrzyma trudność ułożenia tekstu. Chociażby „z powinszowaniem imienin“ i podpis wystarczą.

l) Należy pomagać tym, którzy by sami nie potrafili sobie poradzić z napisaniem lub wysłaniem pocztówki. Niepiśmiennym należy napisać.

ł) Ponieważ listy dochodzą w ciągu mniej więcej dwóch tygodni, należy wysłać pocztówki 5-go i 6-go marca. Te dwa dni są wyznaczone wszędzie i daty tej należy się ściśle trzymać. W dniu 5-go i 6-go marca należy napisać oryginał i kopję, oryginał wrzucić do skrzynki, kopję przesłać w drodze organizacyjnej do Warszawy.

m) Gdyby przed 19 marca nastąpiła z jakichkolwiek powodów zmiana w sytuacji Komendanta, wywołująca zmianę adresu, nie omieszkamy o tym społeczeństwo powiadomić.

O ściśle zastosowanie się do powyższej instrukcji usilnie prosimy.

O żywy i gorący udział całego społeczeństwa w obchodzie nie apelujemy. Żywimy bowiem przekonanie, że idea Komendanta i miłość, jaką naród darzy swego Bohatera i Wodza, będą dostatecznym bodźcem do zszeregowania w obchodzie wszystkich, kto żyje i żyć chce.

Komisja Organizacyjna Komitetu 19 Marca.

Warszawa, w lutym. 1918

UR.603